

[Valbak.]

pers indkomstregulering dengang. For det andet fordi det, som jeg dengang påviste, ikke længere er muligt på retfærdig vis at sammenligne pensionisternes forhold med de erhvervsaktives ved at sammenligne pengeindkomster. Der føres nemlig også fordelingspolitik her i landet over skatte-lovgivningen. Af eksempler i sammenhængen vil jeg bare nævne pensionist-gruppens ekstra bundfradrag, den meget øgede forskel i skattetryk, og hertil kommer så forskellen i andre udgifter, sociale bidrag f. eks. Ser vi på arbejdernes løn minus skat og minus de sociale bidrag og sammenholder den derved fremkomne disponible indkomst med pensionisternes, så ser vi noget af det, som hr. Holger Hansen heroppe for et øjeblik siden påviste, nemlig, sagt på en anden måde, at pensionen i 1958 udgjorde knap 54 pct. af de erhvervsaktives disponible indkomster, at den de næste 10 år indtil 1968 kun steg med knap 2 pct. til godt 55,5 pct., mens den de næste 2 år fra 1968 steg med over 4,5 pct. til mere end 61 pct. Og hvor kommer så de tal fra? Ja, det har hr. Holger Hansen allerede nævnt: fra ministerens eget embedsværk. Jeg kan henvise til, at artiklen i Socialt Tidsskrift, november 1971, side 456, er skrevet af ministeriets økonomisk-statistiske konsulent. Men ud over at oplyse disse tal advarer artiklen faktisk mod fortsat at velstandsregulere på det grundlag, som regeringen gør det med dette lovforslag. Konsulenten skriver nemlig lige ud: det er nødvendigt at anlægge nettobetragtninger ved vurdering af pensionsudviklingen. Vi er enige i det synspunkt. Vi vil, at de disponible indkomster skal anvendes som sammenligningsgrundlag, altså indkomst minus skat og minus sociale bidrag, og så vil jeg endda understrege, at det at anvende disponible indkomst som kriterium er endda ikke at føre nettobetragtningen ud i sin yderste konsekvens. Der er også, som konsulenten anfører i sin artikel, andre forhold at tage i betragtning, når man skal til at sammenligne levestandard. Det gælder f. eks. for de erhvervsaktive merudgiften ved at have børn, ligesom der er særlige udgifter ved at erhverve indkomst. Og på pensionistens side: pensionistens rabatordninger ved transport osv. osv. Læg så hertil, at vi for nogle år siden indførte ATP her i landet, den vil i

de kommende år komme til udbetaling med stadig stigende beløb. Og én ting til: i 1976 vil der begynde udbetaling af en tillægspension, der finansieres over skatterne. Alle må vist indrømme, at disse forhold og flere andre fører til, at stadig flere pensionisters levestandard ligger over mange erhvervsaktives.

Der er talt meget om den sociale balance her i salen i den senere tid. Det var økonomi- og budgetministeren, der ved en tidligere social debat her i salen bragte dette spørgsmål ind. Jeg mener, vi må besinde os på at acceptere de disponible indkomster som styringsmiddel til netop at holde balancen imellem pensionerne og erhvervsindkomsterne. Må jeg gøre opmærksom på, at ubalance som følge af, at man fortsætter med regeringens regnemetode, også kan få det til at tippe til ugunst for pensionisterne i givne situationer. Sætter vi nu, at der kommer en helhedsløsning ud af en overenskomstsituation til næste forår f. eks. med afkald på lønfremgang mod skattelettelser, så er det pensionisterne, der kommer til at betale til den tid, stadig væk under forudsætning af anvendelse af regeringens nuværende regnemetode.

Hvorom alting er, jeg er sikker på, at pensionisternes børn og børnebørn finder det rimeligt at betale en grundlæggende pension og stigende omsorgsudgifter, der sammen med tillægspension osv. giver en levestandard på linje med deres egen. Men jeg tror bestemt også, at pensionisterne vil betakke sig for at få tildelt en levestandard, som er højere end deres børns og børnebørns, hvis det sker på børns og børnebørns bekostning.

Hvad kan vi gøre? Det må indrømmes, at vi opererer og kun kan operere, når der er tale om den almindelige folkepension, med gennemsnitsbetragtninger, så længe vi bevæger os på det almindelige pensionsgebet. De individuelle forskelle imellem folk kan kun udliges gennem en alle omfattende tillægspension bestemt af de individuelle forhold på indbetalingssiden som på udbetalingssiden. Efter min personlige mening må man anvende to midler for at sikre pensionisterne ud i alle kroge en levestandard rimeligt afbalanceret over for de erhvervsaktive, og det ene er en grundpension ens for alle finansieret over de almindelige skatter. Pensionen velstandsreguleres automatisk, sådan